

Školská reforma dává prostor společné výuce

Rozhodně je vhodná doba k rozvoji tohoto způsobu vzdělávání, protože školy mohou při tvorbě školských vzdělávacích programů klást mnohem větší důraz na individuální potřeby žáků.

Kam pro nápady

Inspiraci mohou čerpat například v severských zemích. Prioritou musí být dítě, ne organizace výuky. Například ve Švédsku už nepotřebují děti s odlišnými potřebami diagnostiku od psychologa, učitelé o ni snaží sami," popisuje Vojtová, jakým směrem by se měl vývoj inkluzivního vzdělávání ubírat.

Podle ní bývají v takto zaměřené třídě dva učitelé, pedagog se navíc s dítětem dopředu pečlivě seznámí a připraví výuku přímo pro něj.

Nelíbí se jí, že v některých školách v Česku se v hodinách střídá příliš mnoho učitelů nebo se celkově často ob-

Podle speciální pedagožky Věry Vojtové z Masarykovy univerzity v Brně získaly nyní školy větší svobodu a mohou snáze vyučovat takzvané normální žáky společně s velmi nadanými dětmi i s žáky například s mozkovou obrnou.

Škola pro všechny děti

Vojtová je zastánkyní inkluzivního vzdělávání, které spojuje děti do jedné komunity. Žáci se nemají přizpůsobovat škole, ale naopak škola jim má vyjít vstříc.

měňuje pedagogický sbor. Oddělování dětí více talentovaných od těch, které na zvládnutí učiva potřebují více času, je podle Vojtové výhodné pouze krátkodobě. V pozdějším životě může mít na mladé lidi spíše negativní vliv.

Čím dříve, tím lépe

„Pro společnost je lepší, když dítě v raném věku zjistí, jak rozdílní mohou lidé být. Pokud tráví většinu času s velmi podobnými dětmi, není

připravené na to, že bude někdy muset podpořit někoho méně schopného," uvedla Vojtová.

V České republice funguje od roku 1994 program Začít spolu (mezinárodní název programu je Step by step), podle kterého mohou školy vzdělávat dohromady i velmi odlišné žáky.

„Každé dítě má individuální plán, který konzultujeme s rodiči. Ve třídě je dvacet žáků, jeden učitel, těžce postižené děti mají svého

asistenta," popisuje jeho systém ředitelka brněnské Základní školy Pramínek Zita Fedorková.

Deset let výuky podle programu ji vede k názoru, že nevyučování odlišných dětí z výuky s ostatními má pouze pozitivní dopady.

„Děti jsou velmi pozorné, pomáhají vozíčkářům, připadá jim samozřejmé, že chodí do třídy všichni dohromady," chválí si přístup velmi nadaných dětí Fedorková.